

Yoruma Cevap

– Mustafa Sade · 28 Aralık 2015

Sayfama “Hoş geldiniz” sevgili kalemdaşım
Beni “Üstadım” diye anmandan onur duydum;
Bulutları da geçti, göğe ulaştı başım
Sonsuz saygılarını sunmandan onur duydum.

Sandım tek yazan benim, bütün şairler öldü
Göğsüm kabardı birden, düğmelerim söküldü
Kalemimin ucundan kıvılcımlar döküldü
Defterimin külünde yanmandan onur duydum.

Yüreğimi bilmesen, der miydin “Naif yürek”
Beni böyle metheden okuyucular gerek
Gönül susuzluğunu sayfamdan gidererek
Doya doya şiire kanmandan onur duydum.

Kelamım dert olunca benden önce devrildin
Neşemde keyiflendin, kederimde savruldun
Her mısrada mest olup, her hecede kavruldun
İmgenin ayazında donmandan onur duydum.

Yüreğimden öpünce, yüreğim bir hoş oldu
“Gönlüne sağlık” dedin, acılarım kayboldu
Beni arşa çıkardın inan gözlerim doldu
Haddini bilip, yere inmeden onur duydum.

O kadar çok övdün ki, dedin; şair kudursun
Birisi kalemimin başına biraz vursun.
Daha çırak değilim, ustalık şöyle dursun
Senin beni bir şair sanmandan onur duydum.

27 ARALIK 2015